

ПОСЛАННЯ ВІД ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ПРЕЗИДЕНТСТВА

Молитва—це ключ до росту Церкви

Коли сини Мосії відправилися навчати євангелії ворожих та невіруючих ламанійців, вони знали, що вони не зможуть досягти успіху без допомоги Господа. Ми читаємо, що вони “постилися багато і молилися багато, щоб Господь дав їм частину Свого Духа, щоб ішов з ними, і жив з ними, щоб вони могли бути знаряддям у руках Бога, щоб привести, ... їхніх братів, Ламанійців, до пізнання істини” (Алма 17:9). Ми читаємо, що молитви Аммона призвели до того, що дух Бога “пролився” на царя Ламонія і його домашніх і навернув їх (Алма 19:14).

Молитва—це головний ключ у місіонерському успіху. Це ключ до зростання та розбудови Церкви серед народів і країн Східноєвропейської території.

І знову в *Книзі Мормона* ми читаємо: “Проте дітям Бога було

заповідано, що їм слід збиратися разом часто й об’єднуватися в пості й щирій молитві за благополуччя душ тих, хто не знав Бога” (Алма 6:6).

Наші публічні та приватні молитви віри можуть принести благословення Небес на наші громади, міста та народи. Ми повинні молитися з конкретною метою, щоб Дух Бога пролився і щоб Його вплив пом’якшив серця багатьох людей і підготував їх прийняти Відновлену євангелію.

Коли ми будемо молитися таким чином, Дух пом’якшить наші власні серця до наших сусідів, знайомих та колег на роботі. Ми побачимо в них хороші риси і розпізнаємо їхній божественний потенціал. У нас буде більше бажання ділитися з ними істиною про Відновлену євангелію. У свою чергу, наш Батько на Небесах побачить, що ми готові прийняти нових членів Церкви у душі любові та гостинності. Він буде знати, що настав час привести багатьох людей у Церкву, людей, яких Він вже приготував. Наші приходи та філії будуть зростати й процвітати та стануть сильнішими.

Ми також маємо молитися за успіх місіонерів повного дня, просячи Господа захистити та зміцнити їх і спрямовувати їх до чесних серцем. Віра та молитви членів Церкви за місіонерів дуже важливі для їхнього успіху.

Коли Спенсер В. Кімбол був Президентом Церкви, він запросив

Президент
Східноєвропейської
території Брюс Д.
Портер

членів Церкви по всьому світу молитися, щоб двері країн відчинилися. Він заохочував членів Церкви молитися в кожній сімейній молитві та на кожних Церковних зборах, щоб це сталося,—щоб країни, які закриті для місіонерської роботи відкрилися до послання про Відновлену євангелію. Після багатьох років Бог відповів на ці молитви, і сотні місіонерів заповнили Східну Європу, а також багато країн Азії та Африки, які до того не дозволяли проводити місіонерську роботу. Сьогодні ми можемо побачити плоди цих молитов у зростанні та розвитку Церкви по всьому лицю землі.

Ми віримо, що подібні благословення з’являться, коли ми об’єднаємося разом як члени Церкви у Східноєвропейській території, щоб щиро молитися у наших домівках, приходах і філіях за успіх місіонерської роботи. Наші хрищення набагато збільшать кошару Церкви, і ми станемо свідками заснування багатьох нових приходів та колів, і в решті-решт навіть більшої кількості храмів у нашій території Церкви.

Нехай кожен член Церкви, який молиться на наших недільних зборах, не забуває молитися про те, щоб Господь пролив Свій Дух та пом’якшив серця людей навколо нас. Давайте завжди молитися за успіх місіонерів у наших сімейних та особистих молитвах. Давайте молитися за наших сусідів, друзів та рідних, які зараз не є членами

Церкви, щоб вони могли насолоджуватися великими благословеннями, як ними насолоджуємося ми.

Коли ми таким чином об'єднаємо наші молитви, Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів буде зростати і процвітати, і благоденствувати. Наші діти та онуки будуть зростати у Церкві набагато більший і сильніший, ніж та, що є зараз, і Божі цілі у збиранні розсіяного Ізраїля у кошару Христа буде виповнено. Господь обіцяв нам:

“Істинно, істинно Я кажу вам, ви—малі діти, і ви ще не зрозуміли, які великі благословення Батько має у Своїх руках і приготував для вас; І ви не можете знести все тепер; проте, будьте в доброму гуморі, бо Я вестиму вас. Царство ваше, і благословення його ваші, і багатства вічності ваші” (УЗ 78:17–18).

Нехай у вірі, молитві й терпінні ми зберемо плоди великих благословень, що очікують нас попереду. ■

день; бо я наказав вам приходити сюди не для того, щоб ви поставилися легковажно до слів, які я буду говорити, але для того, щоб ви прислухалися до мене, і відкрили свої вуха, щоб почути, і свої серця, щоб зрозуміти, і свій розум, щоб таємниці Бога могли б розгорнутися перед вашими очима”. Він зауважив, що на зборах присутні носії священства, які мають всі ключі священства Мелхиседекова, і провідникам кворумів важливо зосередити свої зусилля на тому, щоб брати та сестри у приходах могли отримати всі необхідні обряди.

Старійшина Баллард почав свій виступ з думки, що важливо ділитися посланням евангелії Ісуса Христа. Він запропонував провідникам священства проводити час у молитовному спілкуванні з нашим Небесним Батьком, щоб краще розуміти, в якому духовному стані ми знаходимося, щоб побачити шлях, яким нам треба йти. Він також запросив братів молитися разом з сім'ями та шукати тих, кого ми можемо запросити до церкви до початку жовтневої генеральної конференції та кому ми можемо допомогти повернутися до активного життя у Церкві. Апостол запевнив, якщо наші серця сповнені любові, великого бажання, тоді ми будемо успішними у проповідуванні евангелії та зможемо розповісти про план спасіння.

У своєму виступі старійшина Баллард зауважив, що щирі та регулярні молитви, гідне прийняття причастя кожної неділі, служіння, сповнене любові до ближнього, вивчення Священних Писань та пошук добра у житті приведуть до

МІСЦЕВІ НОВИНИ

Відвідування провідників первосвященства України

Конференція Київського Українського колу

Василій Пігулевич, Київський Український кіл, Оболонська філія

11 та 12 червня у житті Київського Українського колу відбулася знаменна подія—натхненне навчання від старійшини М. Рассела Балларда, члена Кворуму Дванадцятьох Апостолів, старійшини Дональда Л. Холлстрома, з президентства сімдесятників, старійшини Діна М. Девіса, першого радника у Верховному єпископаті та президентства Східноєвропейської території—старійшин Брюса Д. Портера, Йорга Клебінгата та Ларрі С. Качера. Це була позачергова конференція Київського Українського колу під головуванням старійшини Балларда.

У суботу відбулося навчання провідників священства колу та інших регіонів України, яке транслявалося

також у Вірменію, Латвію, Литву, Естонію, Болгарію та Румунію.

Це—величезна аудиторія слухачів, включаючи також близько двохсот старійшин, які зібралися у залі.

Під час вступного привітання старійшина Баллард запропонував братам налаштуватися на те, щоб вони могли отримати особисті відкриття та натхнення, щоб кожен міг сприйняти досконале знання про те, що необхідно робити. Старійшина Дін М. Девіс, з Верховного єпископату, поділився 9 віршем з 2 розділу Книги Мосії: “І ось ці слова, які він промовляв і наказав записати, кажучи: Браття мої, всі ви, хто зібрався разом, ви, хто може почути мої слова, які я буду говорити вам у цей

виконання обіцянь нашого Господа, Ісуса Христа, про повернення у наш Небесний дім. Важливе не тільки знання та розуміння плану спасіння, але найголовніше—духовне навернення й зміна нашого серця.

Після конференції президент Київського Українського колу К. Похилько поділився своїми враженнями про збори, які щойно закінчилися: “Яка чудова конференція за участю старійшини Балларда! Один з багатьох уроків, які я отримав за останні два дні, стосується того, що в житті людини та сім’ї іноді виникають складні обставини, але, якщо наша увага та віра зосереджені на Спасителі, тоді, завдяки Його Спокуті, з Небес обов’язково прийдуть допомога, підтримка та розуміння, і наші тягарі стануть легшими”. Брат Я. Семерей сказав: “Зараз для мене став ще більш зрозумілим вираз: “Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає!” Не пам’ятаю, щоб коли-небудь отримував стільки

необхідних відповідей разом і стільки необхідних для себе настанов! Найяскравіше відчуття, що Господь у всі часи посилає Своїх пророків та апостолів, щоб передати Свої настанови та зміцнити Своїх дітей”.

На завершення від себе додам, що за ці два чудових дні, я краще зрозумів свій духовний стан

стосовно Господа й побачив ті кроки, які мені необхідно зробити у житті, щоб мати більше щастя та радості. Я свідчу, що через пророка Джозефа Сміта Господь відновив свою Церкву та священство з владою та всіма ключами, необхідними для нашого спасіння. Яке це щастя й привілей жити у цей чудовий час!

Збори для провідників допоміжних організацій

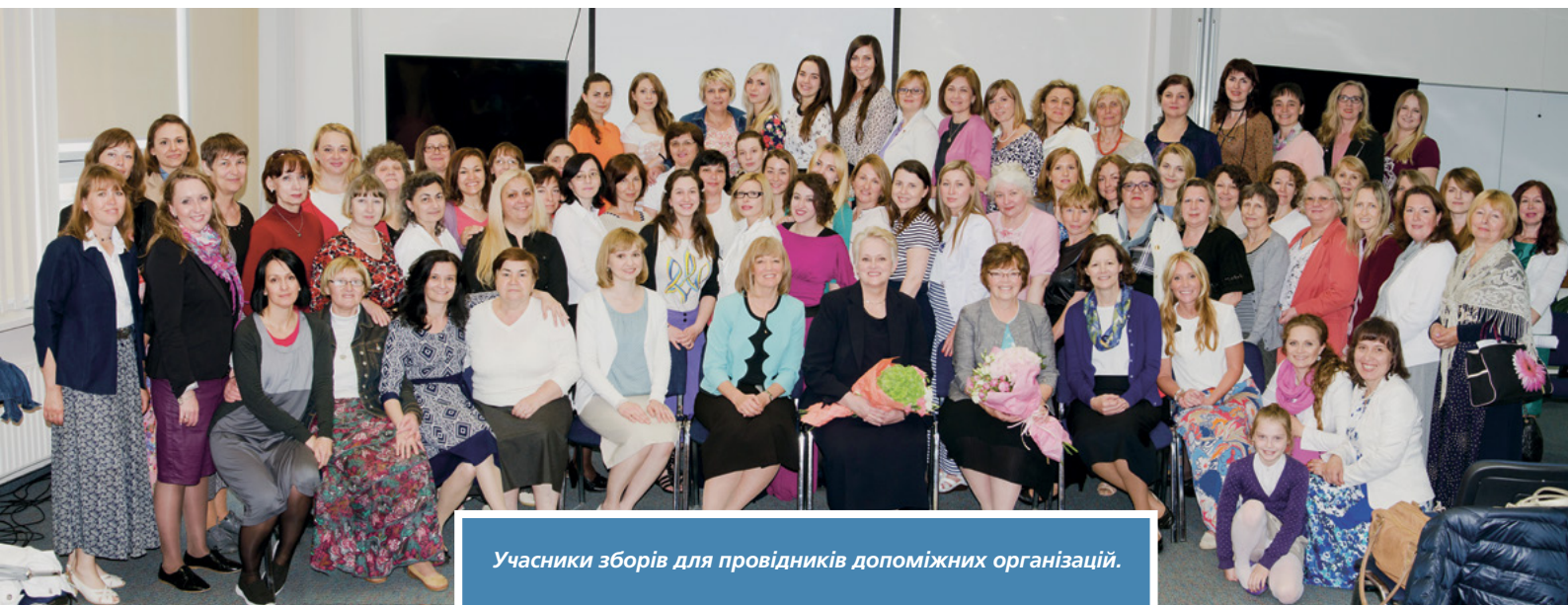
Ангела Шкварко, Київський Український кіл, Печерський приход

11 червня на передодні загальних зборів у Києві відбулися збори провідників допоміжних організацій Церкви. На захід прийшло більш 100 сестер, у той час як брати навчалися на зборах священства.

Навчання проводили дружини провідників, які відвідали Київський Український кіл. Усі виступи були

натхненними, наповненими добротою та любові.

Сестра Дарла Девіс сказала: “Я відчуваю, що всі ми сестри, і ви прийшли сюди, тому що ви віддали, і ви служите”. Вона визначила декілька причин, через які ми служимо: послух, вдячність, любов, бажання навчатися та зростати. Сестра Девіс поділилася мудрими

Учасники зборів для провідників допоміжних організацій.

словами Президента Гордона Б. Хінклі про важливість служіння ближньому. Він сказав, що покликання додають нам здібностей, а щастя ми зможемо мати тільки за умови, якщо, йдучи по життю, ми не будемо думати тільки про себе. Пророк радив нам “загубити себе”, беручи участь у справі Господа, тому що благословляючи життя оточуючих, ми отримуємо істинні благословення і для себе.

Виступ сестри Юлії Клебінгат був присвячений дітям. Вони знаходяться в особливій близькості до Спасителя і тому можуть бути для нас прикладом. У той самий час у нас є відповідальність за те, щоб навчати й допомагати їм правильно розуміти вплив Духа.

Сестра Полін Качер підкреслила важливість того, щоб молоді жінки були покликані та рукопокладені служити у президентстві класу. Це допоможе їм ставати провідниками, більш відповідально й успішно служити, краще розуміти свою роль та можливості.

Про особливий день, про Суботній день, говорила сестра Сюзен Портер. Ми можемо молитися про особисте натхнення, як краще використовувати наш час і яким чином ми можемо наблизитися до Небесного Батька у день суботній. Одна з гідних справ, яку можна робити у цей день—це писати у щоденнику: “[Знайдіть] способи визнавати і пам’ятати Божу доброту. [Знайдіть], як зберегти цей спогад до того дня, коли [нам] ... потрібно буде згадати, як сильно Бог любить нас” (Президент Генрі Б. Айрінг, “О пам’ятайте ж, пам’ятайте”, *Ліягона*, лист. 2007)

Ще одна цитата про необхідність запису особистої та сімейної історії пролунала від сестри Даян Холлстром, яка присвятила свій виступ навчання за прикладом Спасителя: “Обережно занотоване знання—це знання, яке буде поряд у час нужди. Такого роду звичка підвищує ваші шанси на подальше отримання світла” (Richard G. Scott, “Acquiring Spiritual Knowledge”, *Ensign*, Nov. 1993). “Всі, хто були поряд з Ісусом Христом, відчували Його любов. Тож і ви не зможете впливати на учнів, якщо у вас немає любові”,—підкреслила сестра Холлстром.

Особливо хвилюючим моментом було відвідування зборів зі старійшиною Баллардом. Він підкреслив особливу роль сестер, порадивши їм йти поряд з братами та глибше вивчати Священні Писання, частіше розмірковувати та згадувати про Гефсиманію.

Дух свідчив усім присутнім, що перед нами особливий слуга Господа, тому що у його словах була простота, доброта, піклування та любов, яку дарує нам наш Небесний Батько. Це навчання без сумніву має допомогти нам стати кращими та зрости у бажанні служити ближнім. ■

Уроки вічності

Тетяна Богдан, Київський Український кіл, Печерський приход

Під час Своєї земної місії Ісус вчив простим, але глибоким істинам. Він казав: “Навчіться від Мене, ... і знайдете спокій душам своїм” (Матвій 11:29). Саме таким простим і великим істинам навчалися члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів під час приїзду старійшини М. Рассела Балларда, члена Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Саме такий спокій, про який говорив Спаситель, отримали всі ті, хто мав можливість

слухати послання Господа через Його уповноваженого слугу.

Конференцію, на якій він виступав, відвідало більше ніж 1000 людей. Вільних місць у залі, де відбулася зустріч, не було вже за півгодини до її початку. Багато хто був змушений сидіти на сходах у проходах або стояти—настільки великим було бажання людей бути вірними учнями й послідовниками Ісуса Христа, так багато людей

Виступ старійшини Балларда на конференції Київського Українського колу

намагалося отримати духовні сили, щоб у безпеці та смиренні просуватися до вічного життя!

“Це велика честь—бути сьогодні вранці з вами”,—звернувся до всіх присутніх старійшина Баллард й додав з посмішкою, що тих, хто стоїть і сидить у проходах, на небесах чекають особливі благословення. Однак ці благословення отримали брати та сестри, які слухали його, вже на цій зустрічі, тому що вони мали можливість відвідати чудове навчання, яке зміцнило віру, благословило їх більш глибоким розумінням істини і надихнуло змінити своє життя на краще, спираючись на ті принципи, про які говорив апостол.

Старійшина Баллард закликав членів Церкви пам’ятати про головну мету, заради якої ми прийшли на землю, про важливість того, щоб ми виконували прості, але такі необхідні для нашого спасіння речі—молитися, служити, гідно приймати причастя, вивчати Священні Писання, шукати все хороше та відвертатися від поганого.

Особливу увагу у його виступі було надано священству. Апостол розповів зворушливу історію про повернення у Церкву одного брата, який втратив членство у ній багато років тому. Він був вже смертельно хворим і практично не міг рухатися. Відповівши на його прохання і віддавши його у лікарні, старійшина Баллард повернув йому священство. Після цього апостольське благословення отримала і його дружина. Разом зі своїм напарником старійшина Баллард зробив все таким чином, щоб цей хворий брат теж зміг взяти участь у цьому обряді, поклавши

Під час конференції зал був переповненим—було так багато бажаючих почути слово Господа з вуст одного з Його апостолів.

Потиск руки апостола—це особливий духовний досвід

свої вже майже неспроможні рухатися руки на голову дружині. Ця історія, розказана з особливою силою віри й Духа, проникла у серця й душі всіх тих, хто знаходився у залі, нагадавши, що святе священство в істинній Церкві Бога—це привілей та велике благословення.

Ще одна тема, на якій зупинився старійшина Баллард—навчання дітей. Його повчальна історія про доньку викликала посмішки і в той самий час змусила замислитися багатьох батьків, що сиділи у залі. Коли доньці старійшини Балларда було 4 роки, вона прийшла до батька у той момент, коли він відпочивав, сидячи з газетою у руках. Качаючись у батька на колінах, вона стала йому щось розповідати. Він неуважно слухав її до того самого часу, доки

малеча не вирвала газету з його рук. “Тато! Ти мене не слухаєш!”—сказала вона, міцно стиснувши руками його голову і дивлячись прямо в очі. З реакції залу можна було здогадатися, що багато батьків побачили картинку з власного життя і напевно замислилися про необхідність зміни свого ставлення до дітей.

Апостол нагадав присутнім про те, що сім’я, стосунки подружжя, виховання дітей мають бути на першому місці. Атмосфера вдома залежить і від батька, і від матері. Необхідно контролювати себе, уникати духа суперечок, бути терплячими та люблячими, щоб Святий Дух міг вплинути на всіх. Тому що неможливо навчати істинам, якщо немає великого Втішителя та Підказувача. “На кожний

Учасники невеликого концерту разом з гостями.

конференції,—сказав він,—ми вчимо тому, що необхідно приводити у порядок наші домівки—молитися разом, проводити сімейні вечори, служити одне одному. Це робить домівку безпечним місцем, де можна відпочити від мирських бур та відчутти спокій та любов”.

Окремо апостол звернувся до бабусь і дідусів. “Ви маєте записати свої спогади,—сказав він.—У майбутньому вони допоможуть вашим онукам отримати особливі духовні настанови”. Він також поділився ще кількома чудовими історіями зі свого життя. Коли старійшині Балларду виповнилося 8, його дідусь, який був членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів протягом 12 років, повів його у кіно. Коли почався мультфільм, він відразу заснув, а після його закінчення сказав: “Чудовий був мультфільм!”, що викликало сміх у маленького онука. Багато років потому, вже сам старійшина Баллард, також будучи членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пішов у кіно разом зі своїми дітьми. І, як тільки світло погасло, відразу ж заснув. Так, помітив він, це цікаво, що апостоли засинають, коли світло гасне в кінозалі. Але вони віддають своє життя, щоб горіло світло там, куди їх кличе Господь...

Щоб пройти шторми, які нам посилає лукавий, нам необхідні сили. Дуже важливо, як було підкреслено

у виступі, щоб істина проходила не тільки через наш розум, але й через наше серце, оскільки серце підтверджує те, що вже відомо розуму з особливою силою. І тоді, які б труднощі не випали на вашу долю, ми зможемо їх подолати.

У старійшини Балларда в авіакатастрофі загинув онук Нейтан. Колись він успішно служив на місії в Литві. За декілька місяців до трагедії апостол Баллард запечатав його на вічність з улюбленою дружиною. Вся сім'я молилася. Він вдячний Господу за євангелію та за знання того, де знаходиться Нейтан, і що за завісою у нього, так само як у ще двох маленьких дівчат, онучок старійшини Балларда,—вічне життя. Апостол звернувся до всіх присутніх із закликом пам'ятати про те, що Господь—найкращий друг та Втішитель. Він—Спаситель світу. Ми, члени Церкви, знаємо більше, ніж хто-небудь, про те, звідки ми й куди ми підемо після земного життя. Будьте чесними, закликав він святих, намагайтеся зробити все, що ви можете для того, щоб Царство Бога просувалося вперед. “І якщо ви будете самовіддано трудитися,—підкреслив він,—у вашому житті будуть відбуватися чудеса, і ви зможете благословляти життя сотень людей навколо вас”.

У кінці виступу апостол журився, що не може потиснути руки усім

присутнім і запропонував братам та сестрам підняти руки у символічному рукостисканні. Весь зал відразу ж відреагував, і це стало могутнім проявом віри—тисяча рук неначе об'єдналися у єдиному рукостисканні. Це стало проявом вдячності Господу за Його любов та особливі духовні настанови, які брати та сестри отримали у той день.

Разом з апостолом Баллардом на конференції виступили: президент Київського Українського колу Кирил Похилько, президент Української Київської місії—президент Пекер і його дружина, президент Східноєвропейської території старійшина Брюс Д. Портер та його дружина, президент Київського храму брат Трайтл і його дружина.

Після конференції члени Церкви ділилися враженнями. Публікуємо деякі з них.

Надія Шиян: Мене переповнюють надзвичайні почуття. Я отримала сильне свідчення, що Господь спрямовує Свою Церкву через живих пророків та апостолів. Я знаю, що старійшина Баллард—істинний посланець Бога, який допоміг нам сьогодні побачити, як безпечно пройти наш земний шлях.

Анатолій Шиян: Я отримав чіткі настанови, як мені змінити життя на краще. Іноді ми витрачаємо свої зусилля на те, що не так важливо. Я почув конкретні поради, як зосередити увагу й наші сили на найважливішому. Я б назвав це “уроками вічності”.

Віктор Ващенко: найважливіше для мене—сім'я. Сьогодні пролунало багато корисних порад та настанов, як зробити дім щасливим, як зробити

його місцем, де всі відчують себе у безпеці та люблять одне одного. Мені хочеться, щоб мій дім був саме таким завжди. Сподіваюся, що я, моя дружина, мої діти та мої онуки будуть жити саме у такому домі.

Євген Максимов: Конференція допомогла мені поставити нові цілі. Виступ апостола Балларда був дуже натхненним. Я отримав сильний заряд духовних сил, і зараз у мене велике бажання наслідувати настани, що сьогодні звучали на конференції. Історія, яку розповів апостол, про відновлення священства для брата, який був втратив його,—це нагадування усім братам про те, як важливо гідно використовувати цю велику силу, що її подарував Господь.

Герман Іванов: Я вдячний старійшині Балларду, що він звернувся у своєму виступі до всіх поколінь. Його мудрий гумор допомагав ще глибше сприймати важливі духовні послання.

Павло Карелін: Для мене ця конференція стала особливою за своєю духовною силою подією. Слова апостола Балларда були прості, а послання—чітко зрозумілим. Господь щедро супроводжував його виступ Своім Духом, і це сильно відчувалося усіма нами. Його слова торкнулися мого серця, подібно до того, як слова царя Веніямина торкнулися сердець його народу. Тоді у людей зародилося бажання творити добро та слідувати за волею Господа. Я також наповнився рішучості змінити своє життя та життя моєї сім'ї відповідно до того, про що говорив сьогодні апостол Бога. ■

Конференції округів у Дніпропетровську та Львові

Андрій Радуга, Дніпропетровський округ, Лівобережна філія

12 червня Дніпропетровськ відали старійшина Дональд Л. Холлстром, член президентства сімдесятників з дружиною та старійшина Ларрі С. Качер, другий радник у президентстві Східноєвропейської території, сімдесятник, з дружиною. Перед присутніми також виступили президент Української Дніпропетровської місії Пол Салліван та його дружина і президент Дніпропетровського округу Валерій Соколов. У будинку Центральної філії зібралося близько 250 членів Церкви.

З трибуни пролунали натхненні послання. Президент Соколов закликав братів пам'ятати про свою головну роботу—роботу батька. Сестра Салліван у своєму виступі зазначила, що хоча ми всі різні, нас об'єднує прагнення стати схожими на Небесного Батька, а для цього нам на допомогу президентство території розробило програму “За мною йдіть”. На прикладі історії великого місіонера Аммона президент Салліван показав, що бачення слуги Господа Аммона відрізняється від бачення царських слуг, які представляли мирську позицію.

Сестра Качер сказала у своєму виступі, що ми можемо віддзеркалювати світло Христа, подібно тому, як світло віддзеркалюється від дзеркала, і що заповідей Бога нескладно дотримуватися, тому що вони приносять радість та щастя у житті. Президент Качер звернувся до

братів: “Вам необхідно краще ставитися до своїх дружин! Прийдіть додому та запитайте свою дружину: як я можу стати кращим? Дайте одне одному зобов'язання не залишати дім з почуттям гніву та без того, щоб помолитися навколiши разом з дружиною. Тоді кожен, хто знайде у вашу філію, відчує вашу єдність і залишиться тут”.

Сестра Холлстром розкрила тему важливості навчання та виховання дітей. Президент Холлстром торкнувся багатьох питань, однак його основним посланням було нагадування про необхідність кожному з нас змінитися, тому що тільки у цьому випадку може змінитися наше життя.

Протягом всіх зборів відчувался сильний вплив Святого Духа. Після них багато хто зауважив, що їхнє бажання стати кращими стало основним рушійним спонуканням у цей день.

Хор готується до виступу.

**Андрій Дідушок, Львівський округ,
Ровенська філія**

12 червня старійшина Дін М. Девіс, перший радник у Верховному єпископаті та його дружина, а також старійшина Йорг Клебінгат, перший радник у президентстві Східноєвропейської території, з дружиною, зустрілися з членами Церкви Львівського округу.

“Коли ми їхали у філію, я із захопленням спостерігав, як багато щасливих людей у святковому одязі виходить з автобусів та вітають одне одного обіймами та посмішками. Я подумав, що приводом для такої радості може бути велике свято. Мені пояснили, що це члени Церкви з усіх філій Західної України, які збираються на конференцію округу”, — поділився своїми першими враженнями старійшина Девіс,

виступаючи на першій конференції Українського Львівського округу. Він також додав: “Я так сильно відчув у своєму серці, що Господь хоче сказати кожному з цих людей “Я люблю тебе”.

Деякі члени Церкви округу змушені були подорожувати протягом 2–5 годин, щоб доїхати до Львова автобусом. Їх бажання почути послання від духовних провідників були винагороджені щедрою присутністю Святого Духа, відчуттям єдності та любові одне до одного.

Виступ президента округу Андрія Дідушка запросив усіх передивитися свій духовний стан, щоб надихати членів Церкви ставити ціль—постійно змінюватися на краще. Саме за цієї умови Спокута Ісуса Христа могла б більше благословити сім’ї та філії, а люди зі світу, помічаючи цей

прогрес, робили б свої висновки про плоди вчення Церкви.

Старійшина Йорг Клебінгат поділився натхненним запрошенням просити підтримки Господа у тому, щоб ми змогли знайти спосіб, щоб просто і з хоробрістю ділитися з оточуючими людьми посланням відновленої євангелії та нашим свідченням.

Єпископ Девіс та його дружина розповіли про свій багатий духовний досвід. Вони порадили жити так, щоб на питання, чи зробив я сьогодні щось добре для когось, ми б змогли надати позитивну відповідь.

Усі присутні під час конференції отримали особисті духовні уроки, зміцнили свої свідчення, відчули єдність та оптимізм, глибше зрозумівши перспективи Господа у розвитку Його Царства у цій частині винограду. ■

Деякі члени Церкви змушені були подорожувати кілька годин, щоб приїхати на конференцію з усіх кінців Львівського округу: з Луцька, Рівного, Чернівців, Івано-Франківська, а також з Донецького округу.